

[Hagen Hagensen]

pelse, der er urimelig. Den udhuler det, som vi ønsker at virke for skulle være en realitet: en opsparing.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er en bemærkning fra ministeren for skatter og afgifter, som kalder mig herop, nemlig dette med at sætte lønmodtagerne i én gruppe og formueejerne i en anden gruppe og sige, at når lønmodtagerne nu skal til at betale, så må formueejerne også betale. Det er, som om man har en opdeling i Danmark, der går ud på, at lønmodtagere er folk, der bare har deres indkomst og i øvrigt er fattige som kirkemus, men sådan er det jo slet ikke. Gruppen af lønmodtagere og pensionister, som ejer 1 mill. kr., er faktisk halvt så stor som gruppen af ikke-lønmodtagere, som ejer 1 mill.kr. Det er således ikke rigtigt, når ministeren siger, at hvis både lønmodtagerne og formueejerne yder noget, bliver der ligevægt, for de lønmodtagere, som rammes af dette lovforslag – og det er mange – rammes altså dobbelt. Det er derfor, det er en så dårlig beskatning. Der er altså betydelig flere af dem, end ministeren forestiller sig, for de udgør ca. 1/3 af alle dem, der ejer over 1 mill. kr.

Waldorff (VS):

Skatteministeren glædede sig over at finde VS på realiteternes grund. Det er en meget præcis og rigtig iagttagelse. At befinde sig på realiteternes grund vil nemlig sige, at man som socialist på samme tid fastholder sin indædte kamp imod den private ejendomsret og den private tilegnelse af andres arbejde, samtidig med at man kæmper for de forbedringer, som er mulige. Og det gør vi også i dette tilfælde. Måske finder skatteministeren en dag også ud af, at VS ikke bare i denne sag, men i det hele taget er et af de mest realistiske partier, der findes.

Det vil jeg gerne prøve at demonstrere ved at gå ind i en diskussion af det, som blev sagt af hr. Ellemann-Jensen, som kaldte socialdemokratiets fremgangsmåde i denne forbindelse for anvendt vulgærpsykologi. Der er så meget i det, at det er fuldstændig klart, at når man stiller krav om skærpet formuebeskatning, og når man i det hele taget fremsætter en række skatteforslag, er det et udtryk for, at baglandet i socialdemokratiet,

socialdemokratiets basis og fagbevægelsen, ikke længere vil acceptere, at der føres en indkomstpøolitik, som er så vanvittig socialt uretfærdig som den, man hidtil har ført. Derfor er det simpelt hen af taktiske grunde for at holde sammen på det socialdemokratiske parti nødvendigt at komme med den slags ting, og det er ikke i modstrid til, at man måske oven i købet også synes, det er rart at gøre det, for mange socialdemokraters vedkommende.

Men der er alligevel hold i det, som indvendes fra de borgerlige partier. Det er klart, at når man griber ind over for velerhvervede borgerlige rettigheder, får man det problem, også set fra socialdemokratiets side, at man risikerer, at det mindsker lysten til produktive investeringer. Det er faktisk rigtigt, for sådan som det samfund fungerer, som vi lever i, er det motivet til at skaffe sig en profit, som afgør, hvorvidt man er interesseret i at investere produktivt, og det er rigtigt, at sådan som man kører skattelovgivning, det vil først og fremmest sige med de helt afsindige muligheder for skatteunddragelse, der ligger ved at investere i jord og fast ejendom og ved at spekulere i kapitalpensionsordninger og alle mulige andre ting, er man med til at holde de huller åbne, som gør, at hr. Ellemann-Jensen kan stå og græde fortvivlet over, hvor de produktive investeringer bliver af.

Noget andet er så, at det måske nok ikke her er det mest relevante sted at indvende, at der bliver et tryk på de produktive investeringer, det er noget, vi nok mere skal diskutere i forbindelse med aktieselskabsbeskatningen.

Men konklusionen på dette her er, at hvis man vil være realist, så kan man ikke gøre tingene halvt, sådan som socialdemokratiet har for vane, så er man nødt til at angribe præcis de muligheder, som ligger i skattelovgivning, for at tjene en større profit end den, man kan opnå ved at investere i arbejdspladser.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg tænkte nok, at hr. Waldorff havde en helt anden opfattelse af, hvad realiteter er, end jeg har, og det var så godt, vi fik det belyst.